

Hällristningen

SLAGSTA GILLES MEDLEMSTIDNING * NR 2 * JUNI 2015 * ÅRGÅNG 32

Musikcafé i Hallunda Folkets Hus

Foto: Åke Andersson

- Ordförande har ordet sid 2
- Födelsedagar sid 3
- Märken / Medlemsförteckning sid 4
- Kallhällstämman sid 5
- Slagstastämman sid 6-7
- Lasse och Birgit Svensson sid 8-9
- Folkmusikcafé sid 10
- Årsmöte sid 11
- Dagbok Sri Lanka sid 12-22
- Squaredans sid 23
- På gång i Slagsta Gille sid 24

Hällristningen

NR 2 JUNI 2015 NR 122 FRÅN STARTEN

REDAKTION

Åke Andersson
Astor Norberg
Maud H Norberg
Karin Rådeström

ANSVARIG UTGIVARE

Karl Gunnheden

LAYOUT

Maud H Norberg

TRYCK

Normy Stockholm AB

www.slagstagille.se

28 sept är sista dagen för bidrag
till nästa nummer av
Hällristningen

Sänd in dina bidrag till:

Maud H Norberg
Drejarvägen 3
151 62 Södertälje
slagstared@hotmail.com

Orförande har ordet

Jubileumshambo!

I Hällristningen från 1991 hittade jag noterna till Jubileumshambo av Karin Wester och det är kanske idé att läsa på dessa igen, när vi nu går in på vårt 35:e år. Då hade vi en imponerande verksamhet och det var svårt att få ekonomin att räcka till och det vimlade av ungdomar som dansade. Nåväl, alla tider har sina plus och minus men oavsett år 1990 eller 2015 så har vi kul med vårt spel och vår dans. Det är under många timmar som vi fått vårt lystmäte på dansgolvet och på spelscenen.

Vi som håller på med dans och spel kan inte förstå varför inte alla människor på jorden vill hålla på med detta roliga. Håller knäna och höfterna ja då är dansen rena trollpillret för att hålla hälsan och huvudet på en hög nivå ända upp i hög ålder. Upprepade dansomgångar på två till fyra minuter ger en bra stimulering åt hjärtat. Det blir en fin intervallträning som läkarna uppmanar till.

Vi i styrelsen, musikgrupper och dansledare försöker klura ut nya metoder att locka till lycka och friskvård men det är mycket annat som kallar numera och än har vi inte hittat nyckeln till en nystart. Men vi ger inte upp utan försöker ständigt med nya idéer. Rätt som det är släpper det loss. Vi behöver bara lite draghjälp från riksmedia.

Nåväl, vi har en ganska omfattande verksamhet med många musiker och dansare. Våra uppdrag är många och en del av dessa är på en hög nivå. I min bokningskalender har vi minst ett spel- och dansuppdrag i månaden. Detta ger möjlighet till att bedriva verksamhet utan att behöva vända på varenda medlemskrona. Ett stort tack till er alla som övar och repar inför våra uppdrag.

Närmast har vi uppdrag hos Pensionärsföreningen SPRF, Edöhemmet, Skärholmens Gård och givetvis Midsommarafton på Hågelby. Alla är så tacksamma för att vi kommer och de ser det som en självklar tradition.

Detta Jubileumsår känns det extra angeläget att tacka dem som drog igång Slagsta Gille den 30 januari 1980 och bildade den första styrelsen. De flesta är fortfarande med i verksamheten. Stort tack till Gunnel Rudbeck-Carlsson, Bo Walter, Jan Östling, Lars Hedstrand, Curt Carlsson, Britt-Marie Östling, Solveig Elofsson och Margot Hedstrand. Man hade tjuvstartat utan styrelse redan den 9 september 1979.

Med detta sagt så måste vi väl göra något bra för denna trettiofemåring i år. En ålder då man är som allra piggast i livet.

Karl Gunnheden

Födelsedagar

Ove Brostedt	29 maj	80 år
Kjell Widén	15 juli	80 år

Tack för all uppvaktning i samband med min 60-årsdag.
Hälsningar Christina Erkas

Tack för uppvaktningen på min 70-årsdag
Sanja Lärka Paulin

Tack för uppvaktningen på min 70-årsdag
Staffan Vallén

Tack för uppvaktningen på min 80-årsdag
Ulla Andersson

Slagsta Gille märken

Ingrid Nordholm har ordnat så att det finns tygmärken med Slagsta Gille loggan att sy på piketröjor eller T-tröjor.

Märkena finns i svart färg för svarta tröjor och vit färg för vita tröjor. De finns att köpa för 50:- styck. Då får du monteringsanvisning med. Alternativt hjälp med monteringen.

Kontakta mig om du vill köpa märke.
maud.norberg@globalnet.net

Man kan återanvända märkena när tröjan är urtvättad och har mist sin färg. Tröjor finns att köpa i vanliga klädesaffärer.

Maud Norberg

Medlemsförteckningen

Alla medlemmar och vänner ska kontrollera sina uppgifter i den nyss utskickade medlemsförteckningen!

Slagsta Gille vill även i fortsättningen vara miljömedvetna. Därför vill vi att de, som har e-post men ej meddelat adressen till oss, gör det, så får ni också information snabbare.

Kontrollera medlemsmatrikeln. Om något inte stämmer, skicka ett mail till: goran.froojd@allt2.se
Ämne:
Rättelse medlemsmatrikel
Slagsta Gille

Göran Fröjld

Kallhällstämman den 24 januari

Allspelet leddes av Lars Lindqvist.

Slagsta Gille under ledning av Curt Carlsson och Margareta Edström

Märta och Gösta Odelberg dansade sörmländsk slängpolska på scenen.

Foton: Åke Andersson

Vinterstämman den 14 februari i Hallunda Folkets Hus

Allspelet var som alltid välbesökt med många olika instrument, även om fioler och nyckelharpor är de mest frekventerade instrumenten. Sedan vidtog spel från olika grupper.

Ett annorlunda inslag var när några gillesdansare från Måndagsgruppen i Slagsta Gille gjorde en dansuppvisning.

Även folkdansarna från Torsdagsgruppen gjorde en fin dansuppvisning. Detta finns inte på bild för då var fotografen med och dansade också.

*Foton: Åke Andersson
Text: Maud H Norberg*

Det mest annorlunda var nog Mälärhöjdens Dansgille som dansade Priyas vals i Sari och Sarong. En dans med lankesisk musik spelad av Slagsta Gillens musiker.

*Många funktionärer behövs på en stämma.
Kerstin A och Maud W tar inträde.*

Martin N tar emot spellådor.

Här har Ingrid N Anita E och Birgitta M. dragit högsta vinsten på lotteriet. Vem är den lyckliga vinnaren tro?

En extra svängom i garderoben av Karin R och Rolf L medan Kjell S väntar!

Mer musik i Bragesalen och ute i foajén under eftermiddagen. Kvällsdansen inleddes i Valhall och sedan var det dags att prova på gillesdans under en timme. Polskedansen och gammeldansen fortsatte sedan till olika grupper spelmannsmusik till klockan 22.

Birgit och Lasse Svensson

Dessa två eldsjälur i Slagsta Gille har nu båda två gått bort med ett par års mellanrum.

Birgit och Lasse i sina Södra Möre dräkter

Lasse föddes 1928 i Småland men flyttade till Stockholm redan som 17-åring. När han var 25 år köpte han en firma och sålde kött och fläsk till butiker i Stockholm och Södertälje i 30 år. Därefter körde han budbil.

Ett stort intresse var gammaldans och folkdans liksom Slagsta Gille och sommarstugan i Viksberg.

Birgit föddes 1922 i Stockholm. Hon utbildade sig till optiker och arbetade tills hon gifte sig och blev hemmafru och tog hand om de fyra barnen och hjälpte Lasse med firman. Hon gillade också att dansa både folkdans och bugg och var dansledare för barngrupper i många år. När Birgit skadade sitt ben började hon spela cittera till dansträningar och uppvisningar.

De blev medlemmar i Slagsta Gille i början på 1980-talet och var mycket aktiva i föreningen. De dansade Hälsingehambo ett flertal gånger, när det var 1500 par som dansade. De gick dessutom till semifinal flera gånger. De instruerade och assisterade många nybörjare i Gillet inför Hälsingehambon.

Lasse var ofta ”korvgubbe” på våra fester. Han var dansant, rolig och trevlig och jättekul att dansa hambo med. Han körde sin budbil som ett jehu. Han var dock dålig på att hitta men det var Birgit bra på och var hans levande ”GPS”. Lite av vad jag hört och upplevt av paret Svensson.

Text och foto: Maud Norberg

Lasse älskade att köra sin budbil i stan. Bussfiler - vanliga filer var bara i vägen, bilen måste fram! - eller Stockholm- Arlanda tre gånger samma dag.

Dans! det var livets salt, för Lasse och Birgit. Arbeta i veckan, tävlingsdansa till helgen. Endast dom vet hur många Hälsingehambo dom genomfört.

Åke Tjernlund

Lasse och Birgit Svensson arrangerade under ett flertal år på 70-talet de populära danskvällarna i Huddinge ABF-hus var tredje fredag. Åh, så efterlängttade kvällar! Den stora och glada publiken strömmade till. Det var blandad gammal och modern dans. De första åren var det bara en pytteliten ring i tjeckisk polka. Gammeldansintresset var starkt stigande och några år senare räckte ringen runt hela dansgolvet. Lasse och Birgit var arrangörer av dessa kvällar under tiden gammeldans och folklig dans hade kraftig vind i seglen. Till varje danskväll hade de bokart bra dansbandsmusiker, de stod på scenen och hälsade alla välkomna, de ordnade med långborden till fikapausen och hela kvällen deltog de med liv och lust själva i dansen.

Sedan började de i Slagsta Gille.

Karin Rådeström

Lasse och Birgit var verkliga eldsjälur för Slagsta Gille och även som arrangörer för dansen i ABF-huset i Huddinge.

De ställde alltid upp med glädje var helst det behövdes. Många av gillet's resor och andra arrangemang hann de uppleva.

Birgit var en otrolig inspiration när det gällde att få till vår utveckling av att dansa hambo. Många träningstillfällen blev det under många år.

Både Lasse och Birgit var duktiga hambodansare som deltog i många tävlingar med fina placeringar. Något som var viktigt för dem båda var att det var tradition att bära folkdräkt när det fanns tillfälle.

Birgit och Lasse var gästvänliga och var måna om att alla skulle trivas. Lasse var särskilt noga med att han skulle dansa med alla damer som var bjudna på festerna.

Birgit blev tidigt intresserad av att spela cittra. Hon lärde sig fort och spelade med inlevelse och hade bra taktkänsla.

Jag och Göran har uppskattat alla tillfällen då vi åkte runt med Lasse och Birgit till dansställen för att dansa både modernt och gammeldans. Vi har varit med på dansställen där de bokar dansband till sina ABF-danser och pjäxdanser i sportstugan Snösätra och allt där emellan.

Vi har även varit med Lasse för att fiska strömming vid flera tillfällen vid Mörkö. Mycket fisk fick vi alltid som vi sedan åkte hem till deras landställe för att rensa. Birgit bjöd sedan på stekt strömming och potatismos, otroligt gott.

Vi minns de både som goda vänner samt som sanna föreningsmänniskor.

Annika o Göran Frööjd

Mina minnen av Lasse är alla dansuppvisningar där Lasse var min kavaljer. Birgit spelade cittra vid dessa dansuppvisningar. Lasse var mycket bra på att dansa men sämre var det att komma ihåg alla turer så där fick jag assistera.

I Festkommittén satt Birgit, Solveig och jag ett antal år. Lasse var dock alltid med och hjälpte till och var ett stort stöd.

Pia Thorell

Birgit och Lasse dansar Hälsingehambo

Birgit och Lasse efterlämnade tre fina helt kompletta folkdräkter, som barnen skänkte till Slagsta Gille:

En kvinnlig Södra Möreträkt
En kvinnlig Österåkerträkt
En manlig Södra Möreträkt.
Ett flertal folkdanskjortor,
En Slagstadträkt,
En ålderdomlig dansträkt.
Många silversmycken.

Dessa dräkter finns nu i Grindstugan.
Det tackar vi extra för i Slagsta Gille!

Maud Norberg

Folkmusikcafé i Folkets Hus Hallunda

Ett trevligt musikcafé den 15 mars

Denna gång hade man hyrt serveringen i HFH. Medlemmar hade bakat mängder med gott kaffebröd och dukat upp snyggt på borden. När klockan närmade sig 14 var alla platser fyllda med ett 60-tal personer.

Allspelet drog igång med ett 20-tal musiker. Sedan vidtog spel med olika konstellationer med Botkyrka Hembygdsgille och Slagsta Gille med flera spelmän.

Publiken lät sig väl smaka med fika och fin musik i ett par timmar.

Anita E och Maud W stod som vanligt i kaffeserveringen denna eftermiddag.

Duon Kerstin L-T och Margareta E spelade.

Vad roligt med plats för så mycket publik på ett musikcafé. Hoppas att det blir fler gånger!

**Text: Maud Norberg
Foton: Åke Andersson**

Årsmöte den 7 mars i Pro-lokalen

Uppsnappat av Klas på årsmötet 2015!
Så här tycker vår ordförande Kalle Gunnheden om Slagsta Gille:

"När man är sjuk och kommer hit, så blir man frisk! Det är nåt sjukt med det!"

...och visst ligger det väl mycket i det friska uttalandet?

Årsmöte, mat, dans och social samvaro i
Slagsta Gille

*Två tidiga
dansledare
i
samspråk.*

*Annika F
och
Sven T*

Kultur-, dans- och solresa till Sri Lanka 3 - 19 november för Slagsta Gille och Mälarhöjdens Dansgille Del två av dagboken

Söndagen den 9 november

Efter avslutning på Mirissa Bay Resort med lite enklare frukost gick färden vidare på kustvägen österut. Det är en smal och kroki väg genom byar och mindre städer. Vi såg risodlingar, elefanter och vilda hundar. Priya beklagade i mikrofonen att det var mycket småfel på rummen och att chauffören inte fick något rum att bo i.

Under färden blev det ett flertal stopp bl.a. för att lämna vykort i postlåda. Försök att få till stånd toabesök som lyckades den 3:e gången. Vi vet inte om betalning skedde med medhavt godis. Vid ett stopp inhandlades King Coconut vatten. Vid den fortsatta färden informerade Maud om presidenten och risodlingarna. Bruno fortsatte med information om kriget mellan folk som kom från norra delen av Indien- tamiiler - resp södra delen av Indien - siIngaleser. Singaleserna har kommit tidigare till Sri Lanka.

Efter c:a 4,5 timme stannade vi för lunch på Restaurang Eagles Café Weera Villa. Där blev det intaget stora fat med ris samt räkor och bläckfisk. Lions öl fanns inte utan vi fick hålla oss till vatten. Efter omröstning blev det inget besök vid Kerindatemplet.

Väl framme i Tissamaharamaya blev det incheckning på hotell Chandrika i Bungalow byggnad. In med väskorna på rummet och sen till jeepsafari kl. 15.00.

Färden gick till Yala Nationalpark. Som på en knagglig tvättbräda åkte vi runt i parken i c:a 2 timmar. Vi såg bl.a. varan, vattenbufflar, påfåglar som dansade, krokodiler, vildsvin, apor, hjortar och ett flertal fåglar med örnar i spetsen.

Till slut såg vi en leopard liggande i ett träd (svårt att se). Hemfärden blev ett rally race i mörker och regn. Omkörningar och möten med cyklister och mc-folk utan lyse. Hundar och fotgängare utan reflexer. Några omkörningar av chaufförer var i vådligaste laget men c:a 18.30 var vi tillbaka.

Kvällen avslutades med gemensam middag i hotellets restaurang. Efter detta avslutades med en drink och skrivande av denna dag.

*Vid pennan
Elisabet och Leif*

Måndagen den 10 november

Idag är det avfärd kl. 8.00. Mycket folk i matsalen då tre bussar skall åka samtidigt från Tissamaharamaya.

Priya bad hotellchefen att han skulle visa oss hur man klär sig i en sarong och vi fick en demonstration.

Så här klär man sig i ett tygstycke.

Vi fick åka en omväg upp till Kandyp.g.a ras på den tänkta vägen efter allt regn som kommit. Vid 9-tiden kom vi fram till Ambalantota och hittade en bank. Några behövde pengar. Bussen stannade, men banken öppnade inte förrän kl. 10. Inga problem, de öppnade för oss. En vakt stod vid dörren och släppte in oss.

Jag gick in först och då började hela proceduren: Jag hade dollar. Först räknar en man mina pengar, skriver på ett papper, sedan räknar han en gång till, tittar på passet och räknar ännu en gång. Lämnar över pengarna till en annan man som räknar pengarna 2 gånger till. Under tiden tar den 1:e en kopia på mitt pass. Den 2:e mannen lämnar till en 3:e som också räknar pengarna. Lämnar sedan till nr 4 som räknar rupier som han lämnar till nr 2 som ger mig pengarna.

Berit skulle växla resecheckar, men det skulle ta lång tid så hon bytte till svenska kronor men dem kände de inte igen. Till slut gick allt bra.

Åter in i bussen och efter en timme var det dags att köpa frukt och ha en kisspaus. Priya berättade att sjukvården är gratis och en läkare kan ta emot ungefär 25 patienter på en halvtimme. Har man gott om pengar kan man köpa sig bättre vård. Kvinnorna arbetar inte så mycket utanför hemmet, men där sköter de allt. Medellivslängden för män är 58 år och för kvinnor 60 år.

Skolan är gratis och obligatorisk mellan 7-12 år, men de flesta läser tills de är 18 år. Böcker är gratis, men block och pennor får de köpa själva. Man bär alltid skoluniform med olika slipsar för olika skolor. Flickor får inte ha långa örhängen i skolan. Har de långt hår ska det flätas i en eller tvåflätor. Skolorna har tre lov i april, augusti och december på c:a 3 veckor varje gång. Sedan är de lediga varje fullmåne, då det är en helig dag.

På Sri Lanka finns 5 stora religioner. Störst är buddismen, sedan hinduismen, katolicismen, kristendomen, islam.

Alla började bli trötta, det pratades om både det ena och det andra, bl.a. om hur man klär sig i sari och sarong. Då undrade Inga vad karlarna har under. Menar hon under kalsongerna eller under sarongen? Tack för ett gott skratt, det förlänger livet. Väl framme i Kandy var det dags att packa upp dräkterna så de får hänga ut sig till imorgon. Sedan var vi ett gäng som träffades på Kerstins och Barbros "uteplats". Men nu är det dags att krypa ner under täcket för att orka med morgondagen.

Maud och Bosse

Tisdagen den 11 november

Första dagen i Kandy började med en stabil frukost med småfågel bland brödet. Kl. 9 var det dags för dansträning. Kl. 10 var det avfärd från hotellet till Botaniska trädgården. Danskläderna hängdes bak i bussen. En gammal arbetskamrat till Priya skulle guida oss men hon tillkallade chefen som kunde bättre engelska och hade koll på växterna. Detta innebar att vi fick plocka växter och smaka på dem. Vi såg kakao, muskot, nejlika, kardemumma, citrongräs, ingefära m.m. Många andra fina växter såg vi också men vi kommer inte ihåg namnen. Vi gick igenom krukväxthuset. Många var samma växter som hemma men större. Efter detta gick vi till orkidéhuset.

Sedan hade vi en paus i gräset då Priya bjöd på honungsarmband – en söt kaka. Bakom oss var ett träd med stora frukter. Priya ville ta ner frukt så vi fick smaka, så guiden försvann och återkom med 2 killar och en stör. De tog ner frukt som de delade med en stor kniv. Frukten liknade grapefrukt. Den smakade lite surt. Tror den heter pomelo.

Efter mellanmålet gick vi till den japanska trädgården där vi såg en japansk strömstare. Vi passerade ett ljusträd och elefantfotsträd c:a 12 meter i omkrets. Sedan promenerade vi fritt tills vi träffades under paraplyträdet för lunch som hade ordnats av Priyas sons klasskamrats fru, Priyas dotter och barnbarn. Guiden hjälpte till att servera dryck.

Efter lunch tog vi en snabb promenad till Suspension Bridge (Bron över floden Kwai), och sedan åter till utgången för samling och färd mot universitetet.

På universitetet är eleverna från 17 år och uppåt. Det var en professor som heter Janak som bett oss komma efter att ha sett tidigare Sri Lankadansresenärer träna i Uppsala. Vi bytte om och det började regna så vi fick dansa inomhus. Eleverna var både flickor och pojkar. Vi började med uppvisningsdanser: Schottis i turer, Pariserpolka, Turingehambo. Därefter lärde vi ut Amerikansk promenad, Familjevals, Talgoxen och Flickorna många. Först ville eleverna inte komma upp men sen kom de upp och dansade och det blev många glada skratt. Det var roligt att det var så många killar som dansade. Efteråt bjöds vi på yoghurt och honungsarmband. Ett svettigt gäng återvände till hotellet vid 18.30-tiden.

På vägen släppte vi av Priya och Göran som skulle skaffa film till kameran. De fick ta sig hem på egen hand.

Efter en välförtjänt dusch tog vi en drink i baren före maten. Så gott som alla åt i matsalen. Vi var 4 som beställde en köttträtt men det fanns bara till 3. I matsalen spelade musikanter och när de spelade Lanka Sri Lanka var vi några som gick upp och dansade Priyas vals. Efter maten drog vi oss tillbaka för att skriva om dagen.

Vid pennan Sonja och Rune

Ps. Till slut hittade Berit sina glasögon i sin väska. Nu är det bara 2 par som är borta Ds.

Onsdagen den 12 november

Efter en dimmig morgon, som dock inte avskräckte för morgondopp i polen, sken solen ige, då vi gav oss iväg till ”Tempel of the Tooth Relic” (Tandtemplet) kl. 8.45. På lankesiskt språk heter templet ”Sri Dalada Maligawa”. Då hade redan vår guide för dagen, Priyas vän, Shantini Kongahage mött upp för att lotsa oss med bussen ända in på tempelområdet. Shantini är politiker, ambassadörsfru och socialt engagerad, särskilt i frågor som rör flickor och kvinnor. Hon kandiderar till parlamentet vid valet i februari.

Dagens första trafikstörning skedde redan på väg till templet men vi kunde då njuta av den vackra utsikten över sjön. Tempelområdet har tidigare varit konungens palats och tempel. Innan vi lämnade bussen tog alla av sig skorna och traskade omkring barfota.

Vi gick runt i det stora templet med flera våningar och såg överdådet av vackra blomdekorationer som besökarna lämnade. Vi såg även många som gav mat som gåvor till munkarna.

Kl. 10.30 började en ceremoni med trummor, blåsinstrument och andra ritualer. Man bar in fat med mat i det inre templet till Buddha. Denna mat äts inte upp utan ges till fåglarna sedan. Templet var fullt av bedjande människor. Ceremonier hålls dagligen kl. 7.00, 10.30 och 19.00. Sägner säger att en kvinna tog Buddhas tand och gömde den i håret för att smugla till Sri Lanka och Kandy.

Vi såg även mindre tempelrum, museum, en uppstoppad elefant – antagligen helig. Strax utanför templet fanns den gamla tingsrätten, en pelarsal under tak. Strax utanför, bakom stängsel och vakter, fanns den nya tingsrättsbyggnaden. Det berättades för oss att templet blev utsatt för ett attentat 1998. En lastbil lastad med sprängmedel exploderade och orsakade stor skada. Reparationer pågår ännu. Efter rundvandringen blev vi bjudna på te och kakor.

Efter tempelbesöket tog Shantini med oss på en rundtur. Hon körde före oss i sin bil. Rundturen gav oss mycket vackra vyer över bergen och olika hus som folk bodde i. Den slutade vid ett mindre sjukhus där man använder ört- och naturmediciner – Ayurvedabehandling. Vi visades runt i sjuksalarna, mycket primitivt och enkelt.

Vi fick träffa en kvinna som behandlades för sviter efter en stroke. Hon hade fått viss rörlighet och talförmåga åter efter att ha varit halvsidesförlamad. Diet, örtmedicin och träning är behandlingen. Sist fick Maud behandling för sitt onda knä, hoppas det hjälper.

På små krokiga vägar tog vi oss så till Shantinis hem. En stor vacker villa, där vi blev serverade buffélunch. Mycket god, men några tycker ännu att det är för starkt.

Efter lunchen blev det ombyte till danskläder för vidare färd till, som vi trodde, en skola i byn Teldeniya. Det var en liten by långt inne i skogen. Krokiga, smala vägar som till slut blev omöjliga att köra även för vår mycket skickliga chaufför. Vi fick kliva av med allt pick och pack i en vägkorsning för att fortsätta i mindre fordon som kallats in akut. Väl framme i byn var vi 2 timmar sena och barnen hade gått hem. Vi fick vänta medan de hämtades tillbaka. Mest små barn 5-7 år men även äldre barn och övriga bybor.

Av politiska skäl, det är ju snart val, fick vi inte vara i den planerade skolan. Byn upplät då sitt tempel för tillställningen. Inmarschen leddes av fyra små pojkar utklädda till krigare, tror vi, och de dansade en svärdsdans. En lång trappa förde upp till templet som var ett öppet utrymme under tak. Vi dansade gilles- och folkdanser som varvades med många långa tal. Barnen, klädda i vackra dräkter, framförde helt bedårande danser för oss.

Shantini ska starta datutbildning i byns skola och denna verksamhet invigdes nu och några datorer skänktes till verksamheten.

Det var en underbar eftermiddag att få se denna miljö och träffa alla bybor och dessa fantastiska barn. Innan vi lämnade templet blev vi bjudna på te och bakverk. Då hade klockan blivit 6 och det blev snabbt mörkt.

Vi fick vänta en god stund i mörkret på transport som visade sig vara en rätt stor buss, dock ganska risig. Vi fick alla plats, men några fick stå. Vi for iväg på den smala gropiga vägen. Efter ett litet tag började motorn att hacka och stannade så i mörkret mitt ute i ingenstans. Efter flera misslyckade försök startade bussen och tog oss till vägkorsningen där vår buss väntade. Den kändes då mycket trygg och säker. Någon timme tog bussresan hem och vid 20-tiden var ett trött, nöjt gäng vid hotellet efter en minnesrik dag.

Gerd och Hannu

Mauds tillägg: Först kändes det lite konstigt att dansa i ett tempel med en buddistisk munk sittande där. När man efter en stund såg att han följde oss med blicken och log kändes det dock bara bra. Tänk att få se en buddist munk på så nära håll! Munken beundrade oss på det sätt vi lever, på det sätt vi är glada, omtänksamma och hjälper andra osv.

Torsdagen den 13 november

Dagen börjar som vanligt med frukost. Bussfärd kl. 9.00 till Marknaden i Kandy. Vårt kassafack var svårt att öppna, så det blev lite panik ett tag, innan vi fick tag på personal, som kom och konstaterade att det var slut på batteriet som de bytte ut och allt fungerade.

Väl på marknaden var det full kommers. Alla ropade och nästan slet i en och talade om hur billigt det var. En handlare vi talade med ville sälja kläder men vi sa att vi ville handla te och kryddor, så han visade oss till kryddhandlaren.

Efter en del diskussioner köpte vi te, vanilj samt några oljor. Vi var tillsammans med Maud och Bosse, Annika och Göran

Vi gick en liten runda, men tröttnade på avgaser av tutande bussar och bilar. På vägen när vi letade efter tuk-tuk upptäckte vi att vi var vid sjön så efter en kort överläggning beslöt vi att gå hem till hotellet. Vandringen startade med att Maud och Berit hoppade högt och skrek. Maud hade sett en ormtjusare precis framför sig.

Efter vägen runt sjön fanns olika träd som mahogny. På en del träd växte det orkidéer som blommade. Vi såg en tjock leguan som var dräktig vad vi förstod. Väl hemma vid hotellet blev det snabb omklädning och ut till polen för ett svalkande dopp och en öl. Barnen i området hade simskola, först mindre barn och sedan lite större.

De yngsta hade mest vattenlek medan de äldre barnen hade simskola. Många magplask blev det.

Sedan kom regnet så vi gick och åt lunch. Eftermiddagen blev det packningsbestyr och att skriva vykort som vi inte hunnit med. Vid halv sextiden hade tjejjerna bokat massage, så gubbarna fick ledigt.

Kvällens middag blev buffén som de rekommenderat alla kvällar vi ätit på hotellet. Kvällen avslutades med ovanstående skrift.

Berit och Lars-Göran

Ett sent ankommet meddelande från Sonja och Rune, Elisabet och Leif:

Turen i stan blev för oss fyra ett äventyr. Efter mycket shoppande blev vi mycket hungriga. Där satt Priya och Bruno med släkten. Priya talade om att det inte gick att få öl till maten. Det ordnade sig genom att hennes sons klasskamrat gick ut och handlade. Priya pratade med restaurangchefen om vi kunde få ha flaskorna under bordet.

Efter lunchen visade Bruno oss spritbutiken (whisky) men där fanns inget vin. En person i kön visade oss väg kors och tvärs i stan till vinbutiken. Han ordnade sedan åt oss 2 st tuk-tuk i hållande regn. Väl framme vid hotellet betalade vi och klev ur. Tuk-tukarna åkte iväg. Plötsligt skriker Rune: "Min ryggsäck har åkt tillbaka till stan". Receptionen hjälpte till. Utanför hotellet stod en annan förare som tog Sonja och Rune med sig till stan. Av någon anledning visste han vem föraren var så ryggsäcken kom tillrätta med allt innehåll - kläder, öl och vin. Slutet gott, allting gott!

Fredagen den 14 november

I dag lämnar vi det här gamla, fina huset som har varit gästhus sedan 1860. En schweizisk madame skapade det. Därav namnet "Hotel Suisse". Packade igår kväll, konstigt vad grejorna sväller! Måste vara den fuktiga luften. Samling vid frukosten för att fira Priyas 70-årsdag. Hurra, hurra! Maud hade dekorerat hennes plats med blommor och paket. Var fick hon blommorna ifrån? - Jo med hotellets hjälp!

När jag skulle lägga ner tandborsten i necesären var allt kladdigt. Kvällen innan hade jag nallat alla småflaskorna med tvål o. dyl. En kork hade ramlat av och tjuven fick sitt straff direkt! Kl 8.45 for bussen iväg med oss, stinkande av ”Tigerbalsam” som Priya hade smetat på oss. Förkylning grasserar!

Iväg till Pinnevela, elefantbarnhemmet som tar hand om övergivna ungar. De föds upp till arbetsdjur. Sluga rackare, förstår 28 kommandoord och vägrar att jobba mer än 5 timmar om dagen. Rundvandring med elefantbad, köpte souvenirer gjorda av förädlad elefantskit.

Sedan blev det god lunch hos Priyas bror och svägerska.

Omklädning till dräkt och avfärd mot spel- och danshuset, som visade sig vara en kommunal byggnad full med glada pensionärer. Ståtlig inledning med parad och dans av otroligt skickliga tempeldansare och trummister.

Vi spelade och dansade ett litet program vilket gick bra. Dansare i vår egen ålder, tre smidiga kvinnor, genomförde en invecklad dans. Sedan akrobatisk föreställning av unga manliga tempeldansare. Suveränt! Även här dansade vi Talgoxen med publiken. Mycket uppskattat!

Te och söta kakor, besök på städad toa med särk, kjol och förkläde upphissade under armarna. Det ni!

Sedan ”hem” till Negombo. Adjö och tack till vår skickliga chaufför Lalith och hans medhjälpare Raja.

Priya firades återigen med dansuppvisning av unga personer från hotellet. Middag och god natt!

Kerstin och Christina

Lördagen den 15 november

Nattsömnen blev störd av brummande maskiner samt kökspersonalens skratt och flams. En ”närande” frukost intogs på altanen vid polen. Vi fick lite underhållning av att en människoapa satt i en palm för att rensa blad och det gillades inte av kråkorna. Tillbaka till rummet för att sedan gå och bada. Vi trodde att vi var snabba men det var redan flera stycken som hade badat. Jag försökte att komma i men vågorna var redan stora och 3 st hade blivit omkullkastade. Det fick bli polen istället. När vi slagit oss ner i solstolen väntade vi på Maud W för att få hundarna bortkörda. Så småningom kom även jag ner i vattnet vid havet. Riktigt skönt men det var lite krångligt att komma upp.

Hela gräsmattan var full med soldyrkande dansare och spelmän. Vår akutsjuksköterska fick rycka in för konsultation då Leif fått inflammation i nagelbandet. Plötsligt kom kommersen igång med alla strandförsäljare, de är väldigt envisa. Det var nu dags för ölpaus. Framåt 12-tiden hade de flesta försvunnit för att äta lunch. Vi åt på hotellet och när vi slog oss ned fick vi se att en man stod vid slutet av gräsmattan och han hade en orm om halsen.

Berit och Maud W blev förskräckta och ville sitta med ryggen mot ormen.

Mera sol och bad men Göran åkte till optikern med sina nyinköpta glasögon men han fick tyvärr ingen hjälp. Optikern sa att han inte haft någon kund med detta problem på 20 år.

6 stycken av vår grupp återvände från en båtutflykt. Vi blev intresserade och bokade turen till söndag. På eftermiddagen blev det en promenad till bankomaten för påfyllning.

Kl. 19.30 samlade vi 21 stycken för en gemensam middag på Hotel Paradise Beach. 6 stycken av gänget var bortbjudna på middag till båtförarens hem. 2 stycken var på fågel-skådningsexpedition. Middagen bestod av soppa, kyckling med tillbehör samt efterrätt. Allt serverades snabbt och proffsigt. Maten smakade bra och ett gott vin till gjorde att middagen blev perfekt. Dagen slutade med att vi önskade Christina en trevlig resa då hon lämnade hotellet kl. 24 hemresa till Sverige.

En skön och avslappnande dag lider mot sitt slut och vi ser fram emot att vila örat på kudden.

Annika och Göran

Extra dagbok 15/11

Gerd S gick ut i havet för att bada. Då kom en lekfull våg och bjöd upp till snoa. Det gick häftigt till så Gerd blev av med både solglasögon och hatt. Under tiden hade de andra engagerat en båtförare att ta med oss (Rolf, Anki, Hannu, Gerd W, Eivor och Gerd S) på en flod- och kanalfärd.

För att komma in i flodområdet var vi tvungna att passera ett sandrev. Här gällde det att med fart och vågornas hjälp passera revet. Ändå skrapade vi i lite. Längs kanalerna var det otroligt vacker grönska. Bitvis kunde vi få en djungelkänsla men emellanåt låg ett hus insprängt bland träden. Vi såg många fåglar, bl.a. örn, kungsfiskare, strandpipare, hägrar och biätare. Det var dem vi kände till. Flera varaner i olika storlekar, den största var över 2 meter, sam i kanalerna.

På återresan stannade vi vid en liten familjerestaurang där vi intog en lätt lunch och dryck. Vi bjöd båtföraren på lunch också och han bjöd oss hem till sig på middag. På havet hade vågorna ökat så vi var ett saltstänkt gäng som klev i land mycket nöjda och glada.

Kl. 17.45 samlades vi för att åka tuk-tuk till Rangith Rodrigo, som båtföraren heter, för att äta middag med hans familj. Efter vägen stannade vi vid ett buddisttempel. Vi gick runt och tittade på de förskräckliga målningarna på väggarna, barfota förstås. Hemma hos Rangith träffade vi familjen - fru och tre hemmavarande barn. De levde enkelt men maten var jättegod – ris, kyckling, fisk, potatis, grönsaker och vi drack arrak till maten.

Vi åt med bestick men själva åt de med fingrarna. Barnen fick lite småpresenter. Vi köpte sydda tavlor som frun hade tillverkat. Vi hade inga presenter till dem, men lämnade ett bidrag till huset. Sedan kom två tuk-tuk och körde oss tillbaka till Hotel J en färd på c:a 15 km.

Om detta är en turistfälla får stå för läsaren, men vi hade en mycket trivsamt och minnesrik dag tyckte vi alla sex.

Genom Anki och Rolf

Söndagen den 16 november

Dagen började med frukost och sång för Eivor som fyller år idag.

Sedan begav sig 11 stycken av oss ner till stranden för en båttur på havet och floden som var bokad till klockan 9.00. C:a 9.30 kom vi

iväg i två båtar. Turen började med att följa stranden under 25 minuter och över sandrevet in på floden, där vi möttes av en tät grönska. Vi fick även se flera varaner och en var riktigt stor.

Fåglar av alla de slag samt en mycket irriterad fågelskådare, kamouflerad som en buske. Även en badande gris. Vår kapten på skutan visade på några växter - djungelmangon med små vita blommor och gröna frukter som är giftiga. Damerna på båten fick varsin gul blomma som heter Sorriya flowemal på lankesiska.

Vi stannade till efter floden på ett café för en drickapaus. Det blev cola och öl, varma nöter med curry leaf (blad stekta i olja som sas vara bra för kolesterolet.) Vi kunde se spår av tsunamin.

Väl hemma vid vår strand skulle vi hålla i oss, vår duktiga kapten hittade de rätta vågorna. Resan slutade uppe på land. Båtturen varade mellan 9.30 - 14.00. Sedan bar det av hem till hotellet för bad och lunch. Tro det om ni vill, men det gick ett par glasögon till idag och det var Ingas denna gång. Regn på eftermiddagen och lite spel i matsalen. Snart är det middag sen väntar sängen.

Barbro

Vi fyra damer från gårdagens båtfärd provade och köpte kläder på gräsmattan intill hotellets solsängar. Det var det första vi gjorde på morgonen. Sedan började vi alla med en promenad på stranden med pauser för bad.

Lunch intog vi sedan på ”promenadkrogen”. Sedan låg vi i solstolarna och efter att vi tagit en simtur i polen så slappade vi en stund i solstolarna. Därefter skulle vi se TV-programmet men hittade inte kanal 21 som var den rätta. Vi gick då för att köpa inhemsk arrak men den fick vi vänta på i 20 minuter, då den hämtats av villiga gossar. Middag intog vi på hotellet i trevligt sällskap.

Eivor

När jag satt i solstolen och funderade på ett ytterligare dopp i havet, trots att himlen drog ihop sig, kom Priya och sa ”klä på dig och kom”. Vi gick in på en bakgata långt in när regnet just började var vi framme.

Vi gick in på en lerig gård in genom ett rum där det satt fyra män och pratade. Vidare in genom ett litet spetsdraperi till en primitiv skönhetssalong. Jag fick sätta mig i en gammal, lite ranglig stol av frisörstyp.

Tjejen klippte till en tråd som hon la dubbel och började sedan misshandla mitt ansikte. Massage, peeling andas in heta ångor, pincettbehandling, ansiktsmask och till sist rengöring och en sista massage. Så var jag klar men var är Priya då? Hon skulle ju komma igen när hon hämtat tvätten. Ja, tjejen och jag försökte kommunicera och jag tittade på hennes diplom och frågade om hennes utbildning. 2010 efter 1½ år studier i Colombo hade hon öppnat denna salong i Negombo. Hon bodde i samma hus också.

Så kom Priya tillbaka och fick sätta sig i stolen för samma behandling. Jag gick tillbaka till hotellet genom alla vattenpölar som blivit av ösregnet.

Här möttes jag av fin musik av fem av våra musikanter. Jag fick dessutom veta att Britta och Lasse kommit tillbaka efter en trevlig utflykt med mycket djur och de var mycket nöjda.

Maud N

Måndagen den 17 november

Solen sken i vanlig ordning. Redan innan frukosten påbörjats var solstolarna uppbo-kade. Efter frukosten tog Kerstin L-T, Inga och Margareta (jag) en tuk-tuk till centrum. Kerstin var ute efter gin och en necessär. Vad vi andra egentligen skulle ha vet jag inte så noga. Lite grejor blev det i alla fall. Tuk-tuk mannen var vänlig nog att visa oss affärerna, fina varuhus utan att bli förföljd – härligt! Jag andades något om te och på hemvägen stan-nade vi plötsligt – han hade fört oss till en te-butik. Det är ett äventyr bara att åka kring i tuk-tuk!

Äventyr är det också att försöka ta sig över gatan! Jag önskade nästan att vår tuk-tuk-man ville ta oss i hampan och hjälpa oss damer över, men vi klarade det!

Magklockan gick lite före idag så medan andra fortfarande solade (hur de nu orkade) och badade, åt Anders och jag lunch till and-ras förvåning – hungriga redan? En av våra resenärer meddelade också lite förändring i metabolismen, det var första dagen han blivit kissnödig, den gode G....n. Britta och Lasse gjorde den omtalade båtturen på förmidda-gen. Tror inte det fanns mer att se än de gjort på sin fågelutflykt dagarna innan.

Solarna fortsatte att sola eller satt i skuggan i värmen. Vi gick upp i det härligt avkylda rum-met och slumrade en stund.

På eftermiddagen skulle resebyrådamen komma på besök. Som vanligt blev det väntan p.g.a. den vanliga tätortstrafiken. De ville ha utvärdering av vår vistelse, vad vi tyckte om hotellen osv. Priya födelsedagsuppvaktades med en fin, tunn kjol med en påfågel på.

På eftermiddagen en sista sväng för att göra av med pengar på Armanis. Han hade så söta små barnbyxor som vi såg att Inga hade köpt. Inhandlade barnbyxor 3 år och en duk.

Dagens regnskur kom häftigt även om den var förutsedd. Personalen sprang som för att ta in stolsdynorna. Plask - plask överallt. Packning påbörjades. Var är hemnycklarna?

Bara borta! Får fråga imorgon på hotell nr 2. Middag på hotellet för oss – d.v.s. Kerstin, Barbro, Kerstin, Inga, Anders och Margareta. Som vanligt gott att äta i lugn miljö. Inget spelande och sjungande i öronen. Och som vanligt var vi kvällströtta och redo att nanna i sängen strax efter maten. Det känns att det är dags att återvända hemåt. Har SMS:at till grannarna, ja, de är hemma och kan låsa upp om vi inte hittar nycklarna!

Margareta och Anders

Tisdagen den 18 november

Sista morgonen vaknade vi med solsken och gick för att äta frukost. Då kom en överrask-ning när Priya och jag blev avtackade med varsin röd smyckeask med örhängen och hals-bandshänge. Hon fick blå onyx och jag fick grön malakit. Tack för den fina presenten.

Vi badade men tyckte det kändes kallare i havet men det var kanske bara någon grad. Vi solade och njöt av den sista dagen innan vi gick och duschade och packade. Vid 14-tiden lämnade vi rummet och tackade personalen på Hotel J och gav dem bilder på oss i våra fina dräkter. Så gick vi till fiskrestaurangen när de första regndropparna kom. Vi åt de goda fri-terade räkorna för sista gången. Regnet vräkte ner.

Kl. 15.20 när vi var mätta och belåtna och hade tackat dem med en stor folkløreløggå så hade regnet lättat och bussen hade redan kommit.

Väskorna packades snabbt in och vi tog farväl av Priya som skulle stanna ytterligare en vecka. Vi kom iväg redan kl.15.40 och lite trafik gjorde att vi kom fram till flygplatsen i alldeles för god tid och fick vänta länge. Till sist hade vi alla checkat in med alla instrument och felaktiga namn. Kl. 20.20 fick de första äntra planet – de som om satt längst bak - men det verkade som alla singaleser och araber gjorde detta. Hur ska planet då kunna lyfta? Ja vi snälla svenskar väntade tills raderna 1-20 fick gå ombord. Planet hade ju aviserat om 30 minuter försenad avgångstid. Det lyckades lyfta och vi vinkade farväl till Sri Lanka.

Onsdagen den 19 november

Middag serverades och vi landade i Doha vid ettiden. Vilken stor flygplats detta är! Vi har ju gott om tid att flytta oss till rätt avgångsplats och det är väl skyltat inte bara på arabiska.

Ja, den sista färden hem till Arlanda gick också bra även om det var svårt att sova denna natt. Vi var lyckligt och väl hemma i Södertälje vid 9-tiden glada och nöjda men trötta.

Maud o Astor

Resumé: Kultur, dans och spel och fritid i tre lika delar.

En Kulturreisa när vi under nästan 100 mils färd såg mycket av landskapet, boendet och befolkningen liksom djur av alla de slag. Vi såg huvudstaden Colombo. Vi åkte söderut till Galle och Mirissa. Vi gjorde en tur i Yalaparken. Vi fick uppleva mycket av den gamla huvudstaden Kandy med tempelbesök, naturpark, marknad och elefantbarnhem. Vi fick träffa folk ”hemma hos” och dessutom bli bjudna på mat – en mycket spännande och anorlunda upplevelse.

Det blev även en dansresa med fem helt olika dansuppträdanden. TV-programmet Venasa blev vårt första framträdande med Stock-

holmsschottis, 20-åringen och Festvalsens. Sedan dansade vi Schottis på logen i Hög, Vals med storbyte och Rundan. Tredje gången blev det Sörmländsk slängpolska och Säcken. TV-programmet avslutades med Priyas vals. Nästa tillfälle dansade vi i en katolsk flickskola och gjorde hela programmet. Tredje tillfället dansade vi på universitet i Kandy och lärde ut lite danser till studenterna. Fjärde gången var i ett tempel för förskoleelever och bybor. Till sist blev det dansuppvisning för 15 pensionsföreningar. Man kan kort säga att vi dansade för alla åldrar och för en internationell TV-sändning.

Vi hade fem lediga dagar för sol och bad och egna utflykter med tuk-tuk eller båt. Vi hade riktigt tur med vädret, som var fint på förmiddagarna, men sedan kom ofta regn på eftermiddagen.

Ett stort tack till Priya som ordnat denna upplevelserika resa för oss. Hon ordnade så att Sarath på Sunray Travels ordnade flygresan och Traban ordnade hotell och buss för oss och en duktig busschaufför. Speciella tack till Anula de Silva - co-ordinator media, Sunila Wijesinghe - lärare St Anns school och alla som hjälpte oss med denna resa.

Tack till alla spelmän och dansare och ett särskilt tack till dem som tog på sig dräkter vid sista tillfället för att förnöja pensionärerna också. Vi gjorde många skiftande dansuppvisningar och spelningar och många singaleser såg oss och tyckte om det de såg.

Vi var 29 deltagare från både Slagsta Gille och Mälarhöjdens Dansgille i denna dans, kultur och semesterresa.

TACK PRIYA!

För att du ordnat denna fantastiska och upplevelsefyllda resa.

***Dagbokssammanställning: Maud Norberg
Foton: Astor och Maud Norberg***

All dans går inte bara runt i ring

Jag och Göran har efter 20 års uppehåll tagit upp vårt intresse för att dansa squaredance. Vi har nu efter två terminer klarat av första nivån som är basic samt även nästa nivå som är mainstream. Basic innehåller ca 50 turer och mainstream ca 20 turer. Det gick lite lättare med inläringen för oss då vi har dansat förut.

Vi dansar i klubben Ericsson Squaredancers som håller till i Fruängsgården på tisdagar. Klubben har ca 150 st medlemmar och det är 4 kurser varje tisdagskväll. Vi har varit ute och dansat ett antal gånger under terminen på allmänna danstillställningar för att få lite vana.

Under helgen 30/4 till 3/5 deltog vi i en årlig Convention/gemensam dansträff för alla intresserade squaredansare. Vi var 40 st från vår förening som åkte med buss till Jönköping. Under denna helg var det 10 nationer som var representerade och det var 1030 st dansare som deltog. Dansades gjorde det i tre hallar och det var 6 st callers som turades om och ibland var det flera som callade samtidigt. Upplevelsen av denna helg var fantastisk.

Mycket glädje, fantastiska callers, medryckande musik och alla dansar med alla. De yngsta deltagarna var ca 10 år och de äldsta ca 90 år. Det är otroligt alla kan dansa gemensamt oavsett ålder.

Alla som inte har provat denna dansform bör göra det. Har man sedan som vi dansat folkdans så har man klart en fördel av det, då en hel del turer är samma som i folkdansen. En annan fördel är att man kan lära sig hur mycket man vill och tycker att man klarar av. Det finns många nivåer för dem som vill.

En annan myt är att denna dansform bygger på Countrymusik. Kanske att de var så förr men nu väljer callerna den musik de gillar och ofta är det mycket modern musik eller 40-50-60-tal.

Stämningen är ofta hög bland dansarna och många sjunger med.

Det man inte får glömma är att dansen kräver koncentration. Det är ganska skönt att en kväll i veckan inte behöva tänka på annat än att lyssna på callern och DANSA.

Annika o Göran

Visst har du väl också många fina, gamla broderier och spetsar på dukar och lakan i ditt linneskåp eller förråd?

Varför inte designa om dem och återanvända de fina hantverken?
Sy nya gardiner, kuddar eller varför inte ett annorlunda klädesplagg?

Under höstterminen kan vi få tillfälle för denna kreativitet om du vill och har lust!

Välkomna hälsar Slöjdsektionen

På gång i Slagsta Gille

Spel och Dansuppvisningar på Edöhememt 17 och 18 juni

Spel och Dansuppvisningar i Hågelbyparken 20 juni

Spel till dans på Skansen 22 juli

Folkmusikfest på Trädgårdstorp 15 augusti

Höstfest i Källbrinksskolan 3 oktober